

à liquidà contes amb tothom y à adoptà un mètode de vida ben diferent des que havia seguit fins aquell entonces.

—Tú has tornat còm à beneyt, (me deya s'altre dia un d'els méus amichs que sabia lo des sòmit.)

—¿Beneyt, eh? Ydó sápigues que *ojalá* tothom fos prês de tal beneytura; que d'altre manera aniria el mon.

—¿Per què?

—Perque si axí fos, no dirían mentides els periodistes; ni robarían els comerciants; ni s'equivocarian els potecaris; ni embuyarian els Notaris; ni els avaros viurían de carn humana. De lo qual deduheisch qu'els vertadés beneyts son els que no hey tornen may; vuy dí, els que may pensan en la mòrt.

(Es traducció.)

J. F.

L' EUCARISTÍA.

Cantèm himnes d'alegría
à n'el nòstro hòn Pastor
per la dádiva d'amor
amb qu'ens enriqueí un día.

Aquell Deu tot caritat
quant à n'el Cèl vòl partí,
son còr no pòt consentí
deixarmós dins l'orfandat.

En una nit memorable
fet lo séu còr un volcà
per aliment mos doná
son Còs sant y venerable.

Essent Éll omnipotent
res més gran pogué obrá,
puis son Poder agotá
creant aquest Sagrament.

¡Oh, portento de grandesa!
¡Oh, nectar celestial!
¡Oh, convite angelical!
¡Oh, tresòr de gran riquesa!

Mortals, nòstros que corrèm
derrera gòigs mundanals,
gustèm aquells, que d'iguals
per cèrt no n'encontrarèm.

Si 'l nòstro còr agostat
de la virtut s'estravía,
el sòl de l'Eucaristía
pòt darli fertilitat.

Si en el mon tenim qu'está
en lluyta triste y penosa,
vat' aquí s'ombra frondosa
ahont s'hi pòt descansá.

• Si mos faltan virtuts belles
p'el nòstro còr adorná,
aquí podrèm encontrá
lo planter de totes elles.

Es lo Pa Sagramentat
sa nòstra ditxa cumplida,
mos dona alegría en vida
y en la mòrt tranquilat.

MESTRE GRINOS.

ES NAS.

Tant y tant es lo que s'ha dit referent à lo qu'ara m'ocupa s'atenció que no puch menos de da à coneixe uns quants *apuntes* que per casualitat han vengut à ses méues mans.

Un distingit amich méu va lletgi en una vellada que celebrá sa Juventut Católica de cèrta ciutat de Catalunya, un articlet tocant à n'es mateix assunto, y desde llavò m'ha cridat tant s'atenció aquest membre humá, que no he descansat fins qu'he pogut arreplegá uns quants datos, dedicarmè à n'es séu estudi y recopilá tot quant escrit ha arribat à ses méues mans.

Segurament que no vos haureu ficat may en lo qu'es es nas.

Puis heu de sebre que no es ni més ni manco qu'una còsa que mos sòbra y que romp ses regularitats facials.

Fòra de s'utilitat que presta per conduhirmós s'olfat, tan sòlament serveix per incomodá.

Dona un hòmo una ensopegada y lo primé que fa es esclatarsè es nas; està costipat, còm no fa molts de dies que jò hey estava, y lo qu'ofereix més cuydado es es nas.

¿Y els mals olós que despedeixen es peix pudent, els orins que bañan molts de carrés de Palma y lo que de dia trèuen d'aquell llòch que per lo comú es escusat dirhó? No fan més que penetrá p'els dos oronells é instalarsè à ses fòsses nasals.

Está provat qu'es nas es una vertadera calamitat.

Quant un cessant passa per devant can Gasparó y sent oló de fregitina, de bacallá amb patates ó d'escaldums, ¿no es un gran torment per ell? ¿qui 'n té sa culpa? es malahit nas que tan sòlament l'hey deixa olorá recordantli lo buyt que té es ventrey.

A més d'axò un que té sa desgracia de tení es nas gròs, ja li trèuen mil sobrenòms; à un li diuen es *timó*, à s'altre en *nas*, à n'aquell en *timba*, à n'es de més allá sa *taròta*, à n'es d'acullá que té un enorme *apaga-llums*, y axí sucesivament; però tenen un gran consòl recordant qu'en el Asia son molt respectats els nassos gròssos y à Europa es un signe de noblesa; sinó que respònga sa familia Borbònica y es retrato d'En Napoleon Bonaparte.

A s'edat antiga miravan es nas còm assiento de luxuria.

Si retrocedim una passa enrera veurèm que tot lo des nòstro còs es de molt més utilitat qu'es nas; ses mans serveixen per qualque còsa més que per tocá; els uys també serveixen per qualque còsa més que per veure; ses oreyes prestan distints servicis; tan sòlament hey ha es nas que s'únich fi es incomodá.

¿Quin es es nas més ben fet y més

respetat? Aquest problema l'ha resòlt un autor anònim diguent que son els més gròssos, perqu'els d'els emperadós romans heu eran.

Un altre autor ha trèt també tot quant sabia, y aquí van nassos qu'han estat célebres:

Es nas de Numa Pompilio era respectable, per axò li donaren es nòm de *Pompilio* (nas superlatiu.)

Plutarco diu que Licurgo y Solon, estavan dotats de lo mateix que Numa.

Entre molts d'altres surten à ròtlo es de Homero, Tito, Ovidio, Angelo Policiano, Càrlos Borromeo, Leon Ancona, Camoens y Mozart; per lo tant es un consòl per aquells que tenen es nas més que regulá.

Y basta de nassos que no fos còsa que me quedás amb un pam de nas.

P. PASCUAL Y MOREY.

EL SANTÍSSIM COR DE JESÚS.

Fònts de belleses
inagotable
qual més amable
es vòstro còr.

El qui vòl beure
aygo tan pura
bé s'assegura
un rich tresòr.

Bella assucena
de tal fragancia
qu'amb abundancia
inspira amor.

Lliri puríssim
plè d'hermosura,
vida, dulsura,
llum y candor.

Riquíssim balsam
que 'n esta vida
tota ferida
sempre curau.

Jardí fecundo
de virtuts belles,
qu'amb totes elles
mos convidau.

Vòstra Finesa
tan inefable
es tan amable
¡Deu de Bondat!
Qu'amb gran dulsura
molt atractiva,
sempre cautiva
l'humanitat.

MESTRE GRINOS.

XEREMIADES.

Recomanám à n'els nòstros lectors un nou periódich satirich que surt à Madrit baix des títol *La Ensalada* que vòl dí *s'ensiam*; y vertaderament que tant en pròsa còm en poesia es un en-

siam hò, tendre, gustós y ben trempat; sense qu' hey falt gens de sal y de pebre amb so séu òli y vinagre corresponent.

Li desitjám molts anys de vida y bòn profit per tots els qui 'l tastarán ja per gust ja còm à una menja que refresca ses sanchs y atempera sa bilis. Aquest *Ensiam* es molt barato perque 'n pòren sopà tres mesos de tira y no vos costará més que dues pessetes.

Per encomanarló escrivíu à n' es carré de *Belen*, núm. 13, bajo, izquierda, *Madrid*.

* *

Es també digne de recomenació un altre periòdich ilustrat que publica Don Lluís Tasso Serra de Barcelona baix des títol de *La Ilustracion, revista hispano-americana*, p' els hòns gravats que dú y es séu baix preu. Figurauvós qu' un número que conté 16 pàgines en fòl, la mitat d' elles plenes d' hermosos gravats no còsta més qu' un real.

S' Administració está en el carré del Arch del Teatro núms. 21 y 23.

* *

Don Angel Mugarza (*calle Mayor, 37, Madrid*.) Agent de negòcis, mos ha remès un Prontuari de Pesos y Mesures qu' es un trabay de verdadera utilitat.

Li donám les gracies y cumplint els séus desitjos feym à sebre que s' encarrega de fer préstamos hipotecaris amb garantia de finques rústiques y à s' interès del 6 per cent anual. També accepta podès per reclamá testimònis d' escriptures y espedients de tota casta amb honoraris mòdichs p' els suscriptós de L' IGNORANCIA que vulgan utilisá els séus serveys. Pòden escriurerlí incluint un sello per sa contestació.

* *

Ara qu' entra s' estiu cessa de sortí à llum el periòdich *Ecos y Brisas*. Mal pensament han tengut els séus redactors, perque may son més hònes ses brises qu' en fé caló y may cantan més fort els ecos qu' en temps d' estiu.

* *

Succehit diumenge decapvespre dins sa capella de Sant Jusèp de sa parròquia de Sant Jaume, quant estava per entrá sa processó:

—Germana: feys favó de no está dreta perque no deixau veure res... asseyvós, ó posauvós ajonoyada.

—Jò m' en guardaré pròu... els cavalls me fan pò.

Sa gent no pogué menos d' esclafí à riure.

—Ydò, ja 'u sabeu.... no vuy qu' els cavallòts em passen per demunt.

—Ni més, ni pús...!

* *

Mos diuen de Barcelona que ja están colocats à n' es paratriumfo de s' Univer-

sidat els dos grans cuadros pintats p' En Bauzá y per n' Ankermann els nòstros paisans, y que després de colocats fan milló papé qu' abans perque comparat es séu efecte amb so d' els altres cuadros han goñat molts de quilats en valor per lo relleu que resalta en ells.

Un *bravo* à n' els nòstros pintós d' història.

* *

La *Veu de Monserrat* copia del *Bolletí de la Biblioteca-Museo-Balaguer*, lo siguent:

«Dòna Josefina Fiol espòsa de nòstre paisá lo acadèmich electo de la R. Academia de la Historia Don Celestí Pujol y Camps, ha regalat à esta Biblioteca (Museo Balaguer) un preciós còdex que va rotulat *Capibrevium portionis quam Reverendus Abbas monasterii ville Sancti felicitis guixellensis ordinis Sancti benedicti gerundensis diocesis habet in civitate et insula Majoricarum: factum in anno Millesimo quingentesimo decimo septimo*.

Lo còdex còsta de setanta tres fòls en vitela y ornada ab elegants capitals pintades, escrits tots en lletra corrent de la època copiantse en elles les escriptures de pertinenàcia de les finques que posehí lo cenobi benedictí; texts que subministren importants datos per la geografia històrica mallorquina.

Est llibre adquiríu per la donadora en Sant Feliciu de Guixols, conserva la encuadernació de la època y es tròba en perfet estat de conservació.»

COVERBOS.

A un mostradó hey ha una *acuarela* que representa un punt molt conegut de Palma à sa que, perque no la confongan amb una de ses moltes imitacions, hey han posat un rotulet que diu *Acuarelas*.

S' hi acòsta un señó, y vejent un dependent en es portal li demana:

—Dispens; ¿ahout cau *Acuarelas*? ¿que es à sa banda des Mòro?

(Històrich.)

* *

Un hòmo molt avaro se moría; y sa séua dòna li mostrava un Sant Cristo que tenia à n' els pèus des llit amb dos ciris encesos, exhortantlò à que morís còm à hòn cristiá.

—No pensis en res d' aquest mon, (li deya), y recordèt sòlament de lo que passá Nostro Señó Jesucrist per nòstros.

—Ben present heu tench, (contestá s' avaro amb veu molt baixa); però, mira, no t' olvides d' apagá aquests ciris després de sa méua mòrt, perque podrán servi per sa téua.

* *

Una señoreta que, desgraciadament, havia perdut son pare, quant parla d' ell acostuma à dí:

—Mon pare, *en pau descans*, (y continúa lo que fa el cas.)

Fins are no té axò res que veure; però are vé lo hò.

Una criada que tenían à ca-séua, que segurament no havia inventat sa pólvora, després d' havè sentit moltes vegades dí aquella expressió, demaná à sa señoreta:

—Diga, Dòna María: ¿son pare que nomía En Pau des cans?

(Històrich.)

* *

Un subjècte que se cuydava de sa capella d' un Sant, volgué un any fé una festa extraordinari y amb aquest fi convidá à totes ses corporacions, grèmis é instituts; y sa convidada estava concebuda amb aquests termes:

«Esper de vostès qu' assistirán à la festa y processó, junts amb ses demés banderes des pòble...»

* *

A un *mèstre* de cotxos ó constructó, que p' el cas es lo mateix, li dugueren per compòndre una ròda. De ses catorze brandoletes que sòl tení en mudá una y tot sèrio, quant va está posada sa bréndola nòva, agafa es séu mosso y li diu:

—Vés à ca mèstre Miquèl y li dius que pinti aquesta bréndola qu' he posada, igual à n' aquesta de mòstra.

Y li doná sa qu' havia llevada.

(Històrich.)

* *

Un pagesòt se presentá à una tenda y demaná si tenían *camelos* per puñitons.

—Sí; (respongueren.)

Després de triá més de tres quarts, s' aferrá amb uns, y digué:

—Aquests m' agradan.

—¿Vos agradan?

—Sí, señó; però haurían de ferme favó d' un miray.

—¿Y qu' heu de fé es miray?

—¡Foy! per veure si m' están bé.

Es dependent d' aquella botiga s' en aná correns, y li tragué mitx sach de paya.

* *

Modèlo d' un sobre qu' ha caygut en ses nòstres mans:

«Sr. Segretaryo de la yuntamiento de llumeior.»

* *

EPIGRAMA.

—Per llatí no saps que 't pesques, (deya En Pau à son veynat.)

¿Que vòl dí qui *habitá*?

—¿Que vòl dí?... qu' hey sap ses tresques.

MESTRE GRINOS.

PRONOSTICH PER LA SETMANA QUI VÉ.

Diumenge 14 de Juny.

EL PURÍSSIM COR DE MARIA Y S. BASILI

Coranthòres.—Acaban à Sant Francesch y comènsan à S. Nicolau al Sagrat Còr de Jesús.

Funcions.—Al Còr de Maria: Temple à les 7 y mitja des matí; Sant Francesch à les 4 des capvespre; Tereses y Sant Agustí à les 5.—Santa Eulalia comunió general per ses fives de la Puríssima.

Efemerides.—1750. Encara durava sa peste y eran molts los que se morían y més los que s'ajeyan.

—1754. Havent intimat lo Intendant à' los Retgidors que li entregassan los llibres del Cadastre, se son congregats los Retgidors à la Sala y han estats congregats fins circa mitja nit.

—1757. Circa la una passat mitx dia el sol va fer un ròllo redó més gran qu' una era en el cel de color blau que després se torná color de tòch encés. Durá circa d' un' hõra y mitja.

Temps.—Inclinat à xubascos.

Signes.—Es sòl en Géminis; sa lluna en Cancer.—Els nins nats avuy serán de talents; y ses nines guapes.

Dilluns 15.

SANTS MODEST Y VITO Y STA. CRESCENCIA

Coranthòres.—Segueixen à Sant Nicolau.

Funcions.—A Santa Clara, à s' horabaixa, per l' Assunció de María Santíssima.

Novenes.—Comènsa sa de Sant Juan.

Efemerides.—1754. Lo Intendant ha manat tancar la Casa de la ciutat ó la Sala y ha enviat soldats à discreció à casa d' els Retgidors y à casa de los Ecsactors.

Temps.—Vario.

Signes.—Es sòl en Géminis; sa lluna en Cancer.—Els nins qu' avuy naixquen serán variables; y ses nines jaugeres.

Dimars 16.

SANTS FERREOL Y QUIRICO MARTIRS Y SANTA LUTGARDA.

Coranthòres.—Acaban à Sant Nicolau.

Funcions.—A les 7, s'escercici del Beato Alonso à Montissión.

Efemerides.—1752. El blat novell anava à 7 sòus 4 dinés la barcella y l'òrdi à 2 sòus y 2 dinés, la xexa à 8 y mitx, y les faves à 5 doblés l' aumut. El demés llegum baratíssim sòls los ciurons aquest any han mal capitat, y també la seda, les metles y garròves. L'òli du bona via.

—1753. A Ciutat va fé un delubi d' aygo. La Riera y demés torrents han corregut.

Temps.—Se desxondeix sa caló.

Signes.—Es sòl en Géminis; y sa lluna en Leo.—Els nins nats avuy serán bons per tròpa; y ses nines tendrán bons uys.

Dimecres 17.

SANT MANUEL Y SANT RAYNERO.

Coranthòres.—Comènsan à la Mercè p' el Sagrat Còr de Jesús.

Funcions.—A S. Jaume la Agonía del Redentor.

Efemerides.—1752. En Lluchmajor moriren 8 segadors esclatats.

Temps.—Pòch oratge.

Signes.—Es sòl en Géminis; y sa lluna en Leo. Conjunció de Jupiter y sa lluna.—Els nins nats avuy serán mercadèljados; y ses nines curioses.

Dijòus 18.

SANT MARCH Y SANT MARCELIA.

Coranthòres.—Segueixen à la Mercè.

Funcions.—Al Socós, à les 7 y mitja, comunió general; à s' horabaixa la Bona Mòrt.

Efemerides.—1752. Processó general de la Sèu al Hospital en acció de gracies per la bona cullita. Aportavan la llet de María Santíssima per suplicar que Deu mos guard de peste. S' ha comensat una novena à Sant Sebastià nòstron Patró amb assistència d' els Retgidors, la qual se farà per torn en totes les parròquies y convents.

—1758. Avuy dia del Còrpus es estada la primera vegada que han rendit les banderes à la Custòdia, à causa d' haver manat el Rey Don Carlos III que qualsevòl hòra que pas Deu N. Sr. ja en processó ja en viatich per algun llòch ahont hey haja bandera d' algun retgiment hajan de treurerlès y estendrerlès en terra y N. Sr. ha de passar per demunt elles y després el Sacerdot ha de donar la benedició à les dites banderes.

Temps.—De contrast.

Signes.—Es sòl en Géminis; sa lluna en Virgo.—Els nins que neixerán avuy serán altius; y ses nines molt vanes.

Divendres 19.

SANTS GERVASI Y PROTASI MARTIRS.

Coranthòres.—Acaban à la Mercè.

Funcions.—Per Sant Jusèp: à Sant Antoni de Viana y al Socós à les 7; Mercè y Sant Antoni de Padua à les 7 y mitja; ses Tereses à les 10; Sant Nicolau y Sant Francesch à les 11 y un quart; Sant Cayetano à les 12.—A s' horabaixa à Sta. Eulalia; Sta. Creu, Sant Jaume, S. Miquèl, S. Nicolau, S. Geròni, Sta. Magdalena, Consolació y Sant Felip Neri.

Efemerides.—1750. La peste ha condit per totes ses viles méns à Porreres ahont fins el present no es entrada. S. Ròch patró de dita vila l' ha preservada en recompensa d' haverli feta tota la vila una novena d' oficis y misses.

—1752. El pa doble valia sèt diners.—1554. Morí D. Gabrièl Berga y Zaforteza Cavallé del hàbit de Calatrava y de la *Llave dorada*, Gentilhòme de càmara del Rey N. Sr.—1758. Va fer molt de fret.

Temps.—Quart creixent à la 1'59 del capvespre.—Bòn temps.

Signes.—Es sòl en Géminis; sa lluna en Virgo.—Els nins qu' avuy neixerán serán fàtuos; y ses nines trempades.

Dissapte 20.

SANTA FLORENTINA Y SANT SILVERI.

Coranthòres.—Comènsan à Sant Felip Neri dedicades à Sant Lluís.

Funcions.—A Sant Jaume y à Sant Nicolau fèlicitació sabatina.

Novenes.—Comènsa sa de Sant Pere.

Efemerides.—1750. Han escomicat al malévolo que tragué el pasquí quantre el Beato Ramon y ell ha posat altre pasquí en que diu que no se té per escomicat y que se riu de les censures eclesiàstiques que li han fulminades. Deu N. Sr. pèr intercessió del Beato Ramon Llull li òbriga los ulls y conega lo molt que va errat.

—1752. Vengué un vaxell de guèrra espanyol, 2 fragates y 2 xabèchs que fan el còs p' els nostros mars.

Temps.—Molta caló.

Signes.—Es sòl en Géminis; sa lluna en Libra.—Els nins qu' avuy neixerán serán salls; y ses nines bones per sògres.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—Per més que fasses Perc, sempre serás Pere.

SEMBLANSES.—1. En que n' hi ha de jetats.

2. En que n' hi ha que còstan moltes pessetes.

3. En que brama.

4. En qu' alsa sa coua.

PREGUNTA.—Es sicut erat.

CAVILACIÓ.—Parets.

FUGA.—Un òu, dos òus, tres òus, quatre òus, son bons per còure aguiats nòus.

ENDEVINAYA.—Un moti.

GEROGLIFICH.

Rosa à PITUR à Rosa B : TIA

SEMBLANSES.

1. ¿En que s' assembla un camindó à un avaro?
2. ¿Y un segadó à un nin petit?
3. ¿Y una era à sa Setmana Santa?
4. ¿Y una llumanera à una gorra?

XARADA

Sa primera es qualitat
molt pròpi d' un animal;
sa segona cada qual
heu té molt apreciat;
es tot quant està mal
molt pòques pessetes val.

PREGUNTA.

¿Quina es aquella necessitat que quant no la tenim l' anám à cercá?

CAVILACIÓ.

D' OR Y BO

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge

FUGA DE VOCALS.

N' h. h. q. t. nt j. v. s. n.
y c. m. p. ñ. h. n. tr. b. d.
y j. q. s. m. t. n. gr. n. d.
n. ' n. tr. p. y m. n. c. r. s. f. n.

ENDEVINAYA.

Jò no sé qui es capás
de sofrí aquesta passada:
quant més graus de bondat fas
més fòrt me tenen tancada.

Per tota sa colecció:
MESTRE GRINOS.

(Ses solucions dissapte qui vé si som vius.)

GLOBOS

per fires, festes y altres divertiments.

A sa Papelería de Can Tous, plassa de Cort, núm. 14, devant La Sala, s' en hi trobarán de 6, 8, 10, 12 1/2, 15, 25 y 50 palms d' alsada à n' els prèus de 4, 8, 12, 18, 26, 60 y 200 reals. Son fets de papé de seda superió y amb so òdu sistema que son fabricats es casi impossible que se peguin fòch ni que cayga sa metxa es temps qu' està encesa.

També s' hi trobarán un complet surtit d' aparatos de fòchs artificials apropòsit per penjá à sa boca d' els globos, bengales y couets de tots colós.

PLASSA DE CORT, NÚM. 14.

13 JUNY DE 1885

Estampa de sa Viueta y Nys d' En P. J. Gelabert